

Εγκύκλιος Μητροπολίτη Νέας Ιερσέης Αποστόλου για τα καθήκοντα των ιερέων

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αμερικής](#)

Ο Μητροπολίτης Νέας Ιερσέης Απόστολος έστειλε ειδική βαρυσήμαντη εγκύκλιο προς όλους τους ιερείς της Μητρόπολης αναφορικά με την τέλεση των καθηκόντων τους στις κοινότητές τους και τις ευθύνες τους έναντι των ενοριτών όλων των ηλικιών και γενεών.

Γράφει τα εξής: «Πατρικώς σας προτρέπω: 1) Να φέρετε κατά την άσκηση των ιερών καθηκόντων σας την παραδοσιακή ένδυση του κληρικού, δηλαδή το αντερί και το ράσο σας. 2) Να ενδύεσθε κατά την τέλεση των ιερών ακολουθιών τα άμφια που απαιτεί το τυπικό της Εκκλησίας μας. 3) Να τελείτε με ευλάβεια, σεμνότητα και συνέπεια τις Ιερές Ακολουθίες σύμφωνα με την τάξη και το τυπικό της Μητρος ημών Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως. 4) Να μεριμνήσετε, ιδιαιτέρως, για την κατήχηση τόσο των νέων μας όσο και των ενηλίκων με τη συστηματική λειτουργία κατηχητικών σχολείων, εσπερινών ομιλιών και κηρυγμάτων. 5) Να φέρετε σε

επαφή το ποίμνιό σας με την πατερική και ασκητική γραμματεία των Θεοφόρων Πατέρων της Εκκλησίας μας που με τρόπο αγιοπνευματικό θεραπεύει τα τραύματα της αμαρτίας και προσφέρει απαντήσεις στα μεγάλα ψυχολογικά, κοινωνικά και υπαρξιακά αδιέξοδα του συγχρόνου πολυπράγμονος ανθρώπου. 6) Να καλλιεργήσετε συστηματικά την Ελληνική γλώσσα των Πατέρων μας. Τη γλώσσα, δηλαδή, του Ευαγγελίου, της φιλοσοφίας, των επιστημών και των τεχνών επιστηρίζοντας δυναμικά τα ελληνικά σχολεία των κοινοτήτων μας. 7) Να μεριμνήσετε για τους φτωχούς συνανθρώπους μας που στερούνται ακόμα και τα αναγκαία σε αγαστή συνεργασία με τη Φιλόπτωχο Αδελφότητα. 8) Να λάβετε μέριμνα, όπως ο Χριστός μας διδάσκει στο Ευαγγέλιο, για τους ασθενείς, τους πενθούντας και για κάθε δοκιμαζόμενο συνάνθρωπό μας. 9) Να προετοιμάζεστε πάντοτε κατάλληλα για το θείο κήρυγμα των Κυριακάτικων Θείων Λειτουργιών αλλά και των ιερών Μυστηρίων».

Τονίζει πως «είναι σημαντικό στο πλαίσιο των διακριτών ρόλων να υπάρχει αγαστή συνεργασία του ιερέως με το εκκλησιαστικό συμβούλιο ώστε το πολυσήμαντο και πολυεύθυνο έργο της ενορίας να καρποφορήσει πλούσια. Οι πρεσβυτέρους έχουν μεγάλη και σημαντική αποστολή μέσα στην Εκκλησία μας αφού με θυσιαστική διάθεση θα πρέπει να επιστηρίζουν τους ιερείς στην άσκηση των ποιμαντικών τους καθηκόντων. Βεβαίως άνευ της ευλογίας και της γνώσεως του Επισκόπου οι ιερείς δεν μπορούν να επιτελέσουν κανένα εκκλησιαστικό έργο. Ο Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος, εκφράζοντας τη διδασκαλία της Εκκλησίας για το θέμα, αναφέρει ότι ο Επίσκοπος μέσα στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας ίσταται εις τύπον και τόπον Θεού περιστοιχούμενος από τους πρεσβυτέρους, οι οποίοι λειτουργούν εις τύπον των Αγίων Αποστόλων. Κατ' αυτόν τον εκκλησιαστικό τρόπο σας προτρέπω να διακονείτε, αγαπητοί μου Πατέρες, την Εκκλησία του Χριστού ασκώντας με ένθεο ζήλο και παραδειγματική συνέπεια τα ποιμαντικά σας καθήκοντα ιδίως τούτους τους χαλεπούς καιρούς όπου ο διάβολος κατατρέχει τον κόσμο με πολέμους, σκοτεινά πάθη και έργα ανομίας η δε δαιμονική εκκοσμίκευση επιχειρεί να αλλοιώσει το ήθος και το φρόνημα των πιστών τέκνων της Εκκλησίας».

Ο Μητροπολίτης Απόστολος υπενθυμίζει στους ιερείς πως «έχουμε, αγαπητοί μου αδελφοί, ως κανονικοί Ποιμένες της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας την υψίστη τιμή, την ιδιαίτερη ευλογία αλλά και την μέγιστη ευθύνη της διαποιμάνσεως των λογικών προβάτων του Κυρίου μας. Μιμούμενοι τον Σωτήρα μας Χριστό, ο Οποίος εσταυρώθη υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας, οφείλετε και εσείς οι ιερείς να θυσιάζεστε καθημερινά κατά την άσκηση της ιερατικής σας διακονίας με υποδειγματική αυτοθυσία υπέρ της κατά Χριστόν σωτηρίας του λογικού σας ποιμνίου. Λέγει ο Ιερός Χρυσόστομος: 'Οι

ιερείς, ενώ κατοικούν στη γη έλαβαν εξουσία να διευθετούν ουράνιες υποθέσεις. Η Ιερωσύνη, ενώ τελείται στη γη, ανήκει στα έργα των Ουρανίων Δυνάμεων...’ Γι’ αυτό ο ιερωμένος πρέπει να είναι τόσο καθαρός, σαν να βρίσκεται στους ουρανούς, ανάμεσα στους αγγέλους».

Τονίζει επίσης πως «η Εκκλησία του Χριστού είναι ψυχής ιατρείον. Ο ιερέας είναι ο Χάριτι Θεού θεραπευτής των πιστών ο οποίος θεραπεύει τους πιστούς από την απάτη της αμαρτίας, τις πονηρίες του διαβόλου και τον πνευματικό θάνατο που είναι ο χωρισμός της ψυχής από τον Θεό. Γίνεται κατανοητό, λοιπόν, ότι ο ιερέας εκτός από θεραπευτής θα πρέπει να είναι πρωτίστως και θεραπευόμενος. Να πορεύεται στην ζωή του κατά Χριστόν. Να ακολουθεί τον ασκητικό δρόμο της καθάρσεως της ψυχής με εγρήγορση, νηστεία, προσευχή και τακτική εξομολόγηση. Ο ιερέας πρέπει να είναι η πόλη «η επάνω όρους κειμένη» όπως λέγει ο Κύριος ώστε το ποίμνιο να έχει ζωντανό και έμψυχο παράδειγμα σωτηρίας, τον ποιμένα του. Ο λόγος του ιερέως πρέπει να επιβεβαιώνεται από την ζωή του και έτσι του Κυρίου συνεργούντος θα προκόβει κατά Χριστόν η λογική ποίμνη της Εκκλησίας».

Ο Μητροπολίτης Απόστολος υπογραμμίζει, πως «η Ιεροσύνη είναι μυστήριο Της χάριτος του Θεού. Δηλαδή η θεία Χάρις του Χριστού, και όχι δική μας. Εμείς την μεταδίδουμε δια των ιερών μυστηρίων, αλλά ανήκουν στον Χριστό, γι’ αυτό και πρέπει να προσέχουμε. Ο Ιερός Χρυσόστομος, μας υπενθυμίζει πως ‘ο ιερέυς πρέπει να είναι νηφάλιος και διορατικός κι από παντού οφθαλμούς να έχει απείρους, επειδή ζει όχι μόνο δια τον εαυτόν του, αλλά και διά πολύ πλήθος κόσμου, του οποίου έχει εμπιστευθεί τας ψυχάς’.

Η Ιεροσύνη είναι η ‘θυσία ενός ανδρός που προστίθεται στην εκούσια Θυσία του Θεανθρώπου Χριστού’. Η Αγία μας Εκκλησία δεν είναι τόπος για καριέρα και προσωπικής προβολής. Αλλά είναι τόπος αγιασμού , ψυχοσωματικής θεραπείας αλλά κυρίως προσφοράς στο Θεό και τον άνθρωπο».

Υπογραμμίζει πως «η αγάπη στον Χριστό, η υπακοή στον Επίσκοπο, ο προσωπικός πνευματικός αγώνας, η καλή αγωνία για την σωτηρία των πιστών, η ευλάβεια, το πνεύμα θυσίας και προσφοράς, ο εγκρατής βίος, η λειτουργική ζωή, η φιλανθρωπία, η απλότητα και η ταπείνωση θα πρέπει να χαρακτηρίζουν την ζωή του Ορθοδόξου ιερέως».

Πηγή: Εθνικός Κήρυκας